

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola I. Tarraconensium episcoporum ad Hilarum papam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

EPISTOLA I.
HILARI PAPÆ
AD EPISCOPOS TARRACONENSES.

De synodali decreto.

Flauio Basilio & Herminero uiris clarissimis consulibus.

QVONIAM religiosus, &c. *Extat infra in Concilio Romano sub Hilario.*

* EPISTOLA I.
TARRACONENSIVM EPISCOPORVM
AD HILARVM PAPAM.

De ordinatione episcopi per Siluanum Calaguritanum episcopum contra patrum regulas & Nicænos Canones facta apud Romanum pontificem conqueruntur, eumque consulunt, quid in hoc casu facere, aut qua ratione abusus eiusmodi occurrere debeant.

Domino beatissimo, & apostolica reuerentia a nobis in Christo colendo papæ Hilario, Ascanius episcopus, & uniuersi episcopi Tarraconensis prouinciæ.

* di-
ret.

ETSI nulla * extaret necessitas ecclesiasticæ disciplinæ, Hispani episcopi quantum con-
sedis vestræ, quo susceptis regni clauibus post resur-
rectionem Saluatoris, per totum orbem beatissimi Petri
singularis prædicatio uniuersorum illuminationi prospexit: cuius vicarii principatus sicut eminent, ita metuen-
dus est ab omnibus, & amandus. Proinde nos Deum in uobis penitus adorantes, cui sine querela seruitis, ad fidem
recurrimus apostolico ore laudatam, inde responsa quaerentes, unde nihil errore, nihil præsumptione, sed ponti-
ficali totum deliberatione præcipitur.

* ordina-
tiones

Cum hæc ita se habeant, est tamen inter nos falsus frater, cuius præsumptionem sicut diutius tacere non licuit, ita & loqui futuri iudicii necessitas imperauit. Siluanus quidem episcopus Calaguræ in vltima parte nostræ prouinciæ constitutus, * diuinationes sibi indebitas vsurpando, humilitatem nostram ad hoc vsque perduxit, ut

Concil. Tom. 9.

M m m

Silvani
causa.

contra eius vanissimam superstitionem sedis vestrae unicum remedium flagitemus. Hic namque iam ante septem aut octo amplius annos, postponens patrum regulas, & vestra instituta despiciens, nullis petentibus populis episcopum ordinavit: cuius præproperum factum existimantes fraterna & pacifica posse admonitione sanari, profecit in peius. Denique contra vetustatem Canonum, contra Synodi constituta, alterius fratris nostri presbyterum, spiritu tantum præsumptionis accensus, in eodem loco, qui illi fuerat destinatus, cui invito & repugnanti imposuerat manus, & qui nostro iam cœtui fuerat aggregatus, episcopum fecit. Hinc factum est, ut de eius miserrima temeritate ad nos Cæsaraugustanæ urbis episcopus frater noster uniuersa referret, cuius diligentia & sollicitudo admodum prospexerat, si in aliquo profuisset. Siquidem cunctis in vicinia positis episcopis, ne se schismatico adiungerent, frequentissime contradixit: sed obstinatione damnabili totum, quod erat illicitum, & quod nobis pudor est dicere, non erubuit solus ille committere.

Causas episcoporum ad Rom. pont. deferri.

Proinde quia his præsumptionibus, quæ unitatem diuidunt, quæ schisma faciunt, velociter debet occurrere: quæsumus sedem vestram, ut quid super hac parte obseruare velitis, apostolicis assatibus instruamur: quatenus fraternitate collecta, prolatis in medium venerandæ Synodi constitutis, contra rebellionis spiritum vestra auctoritate subnixi, quid oporteat de ordinatore & de ordinato fieri, intelligere, Deo adiuuante, possimus. Erit profecto vester triumphus, si apostolatus vestri temporibus, quod sancti Petri cathedra obtinet, catholica audiat ecclesia, si nouella zizaniorum semina fuerint extirpata. *Et subscriptio.* Orantem pro nobis sanctum apostolatium vestrum iugi æuo diuina conferuet æternitas.

NOTA.

Hæc epistola lecta est in Conc. Rom.

* *Epist.*] Hæc epistola lecta est in Concilio Romano anno Domini 465. Romæ celebrato, de quo infra. Dum legeretur, patres suas sententias acclamando & interloquendo addiderunt. Hoc igitur loco placuit eam ex Cresconio & manuscripto Vaticano ad verbum collocare, sicut a Tarraconensibus ad sedem apostolicam scripta & directa fuerat. In Synodo Romana cum appositis acclamationibus, interlocutionibus, & sententiis patrum excusa habetur. Vtrobique

itaque ponenda fuit : vt quas illa ex patrum sententiis interpositis additiones accepisset, facile constare posset. Et quamquam barbaricus furor Gothorum Hispaniarum ecclesias prope omnes deuastantium, vigorem ecclesiasticæ disciplinæ in Hispania relaxasset, Tarraconensem tamen prouinciam custodem legum & Canonum permanuisse, Romanum pontificem obseruasse, omnes controuersias ad eundem velut ad supremum iudicem & pastorem ecclesiæ detulisse, hæc epistola manifesto satis indicat.

Tarraconensis prouinciæ constantia in fide.

EPISTOLA II.

TARRACONENSIVM EPISCOPORVM
AD HILARVM PAPAM.

*Beatissimo, & apostolica reuerentia a nobis in Christo colendo
papæ Hilario, Ascanius & vniuersi episcopi
Tarraconensis prouinciæ.*

QVAM curam apostolatus vester de prouinciarum suarum sacerdotibus gerat, filio nostro illustri Vincentio, duce prouinciæ nostræ, referente cognouimus : cuius impulsu votum nostrum in ausum scribendi prona deuotione surrexit. Ergo prouinciali literario sermone debita coronæ vestræ obsequia deferentes, his quæsumus, vt dignatione, qua ceteros, etiam humilitatem nostram in orationibus vestris in mente habere dignemini, beatissime & apostolica reuerentia in Christo a nobis colende pater : illud specialius deprecantes, vt factum nostrum, quod tam voto pene omnis prouinciæ, quam exemplo vetustatis in notitiam vestram defertur, perpenis assertionibus nostris, roborare dignemini. Episcopus Barcinonensium ciuitatis sanctus Nundinarius sortem expleuit conditionis humanæ. Hic episcopo venerabili fratri nostro Irenæo, quem ipse antea in diocesi sua nobis volentibus constituerat, derelinquens ei, quod potuit habere paupertas, supremæ voluntatis arbitrio, in locum suum vt substitueretur, optauit : sed defuncti iudicium in eius meritum non vacillat. Siquidem omnis clerus & plebs eiusdem ciuitatis, & optimi & plurimi prouinciales, vt idem eius locum obseruaret, a nobis sperauerunt, dato consensu. Nos cogitantes defuncti iudicium, & probantes eius vitam, & eorum nobilitatem atq; multitudinem, qui petebant, simul & vtilitatem ecclesiæ

Ex Cresconio & Var. manuſc. codicibus. Item ex. tom. 1. epi. Rom. pont.

Concil. Tom. 9.

M m m ij